

π. Αχίλλιος Τσούτσουρας: Οι άγιοι Στυλίτες Δανιήλ και Λουκάς

/ [Ενορίες](#)

Κάποιοι χαρακτηρίζαν τον τρόπο ζωής τους ακραίο ασκητισμό, όχι με αρνητική έννοια αλλά εννοώντας ότι είναι κάτι παραπάνω. Αυτό το κάτι παραπάνω μπορούμε κι εμείς να το προσφέρουμε στο Θεό απ' όπου κι αν είμαστε, με το άνοιγμα της καρδιάς μας, ξεριζώνοντας τα πάθη και τις αδυναμίες, επικαλούμενοι την χάρη και τότε λαμβάνουμε πλούσιες δωρεές.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Τρίτη 10 Δεκεμβρίου (Δανιήλ οσίου του στυλίτου, Λουκά του νέου, Βηχιανού), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία

προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Αχίλλιος Τσούτσουρας, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Σήμερα γιορτάζουν πολλοί άγιοι της Εκκλησίας μας και όπως είπε χαρακτηριστικά στο κήρυγμα του ο π. Αχίλλιος, έχει στηθεί ένα πανηγύρι στον ουρανό και αυτό αντανακλά σε εμάς που βρισκόμαστε στη γη.

«Στην υμνολογία της ημέρας ακούσαμε πάρα πολλά για κάποιους ανθρώπους που επέλεξαν έναν διαφορετικό τρόπο στη ζωή τους και που η Εκκλησία τους ονόμασε στυλίτες.

Υπήρξαν άνθρωποι, και υπάρχουν, που επέλεξαν που προτιμούν να ζουν ανεβασμένοι σε στύλους, για να υμνούν τον Θεό και να ευεργετούν ολόκληρο τον κόσμο με την προσευχή τους.»

Έτσι λοιπόν, συνέχισε, στον 4ο αιώνα ένας από αυτούς υπήρξε ο άγιος Δανιήλ ο Στυλίτης που εορτάζει σήμερα. Γεννημένος στη Συρία στην επαρχία των Σαμοσάτων. Είναι ένα δώρο Θεού αυτός ο άνθρωπος, γιατί κανείς δεν πίστευε ότι η στείρα μητέρα του θα γεννούσε ποτέ αφού και τα χρόνια είχαν παρέλθει.

Ήταν πολύ μικρός όταν ο Δανιήλ εξηγούσε και ερμήνευε το Ευαγγέλιο στις γειτονικές πόλεις και είχε και έναν υπέρμετρο ζήλο. Όταν προσήλθε στη Μονή και έγινε μοναχός, δόξαζε τον Θεό γιατί, αφού τον έστειλε ως ένα ουράνιο δώρο στην οικογένεια του, τον αξίωσε να αφιερωθεί στον Θεό Πατέρα και στην αγία Του Εκκλησία.

«Και όταν ο Γέροντας του εξεδήμησε προς Κύριον, τότε πήγε να βρει τον Συμεών τον Στυλίτη για να του εμπιστευθεί την ψυχή του. Ο Συμεών του είπε πράγματα θαυμαστά και τον προσκάλεσε σε μία άλλη μυστική πνευματική ζωή, δηλαδή περισσότερο αγωνιστική, με πολλές μετάνοιες, πολλά δάκρυα και πολλές θυσίες.

Και νέος ων ο Δανιήλ, απήντησε θετικά στο προσκλητήριο αυτό. Προτίμησε να ανέβει ψηλά σε ένα στύλο και να προσεύχεται από εκεί και να ζει εκεί και όμορφες αλλά και δύσκολες, μαρτυρικές στιγμές. Το έκανε όμως για την αγάπη του Θεού.»

Μία άλλη παράδοσή, όπως ανέφερε ο π. Αχίλλιος, μας λέει ότι είδε στον ύπνο του σε όραμα τον Συμεών τον Στυλίτη που του έλεγε λόγους πνευματικούς και τον προσκάλεσε να ζήσουν μαζί. Και ο Δανιήλ έστησε έναν στύλο δίπλα από τον δικό του και κατασκευάστηκε μία γέφυρα που ένωνε τους δύο ασκητές, την οποία ονόμασαν γέφυρα προσευχής. Ήταν τόση η θερμότητα της καρδιάς τους, που μέχρι την κοίμησή τους, υπήρξαν προσευχόμενοι πάνω σε έναν στύλο.

Και όπως αναφέρει το απολυτίκιο του αγίου, στην προσπάθειά του να υπερυψώσει το σώμα του, για να το ταπεινώσει και να το ξεχωρίσει από τις κοσμικές αφορμές και απολαύσεις, τελικά ανύψωσε το νου του και έφτασε στα ουράνια.

«Γι' αυτό πατούσε στη γη, αλλά βρισκόταν στον ουρανό και τον αξίωσε ο Θεός με το χάρισμα της θαυματουργίας. Και κύριο χαρακτηριστικό της ζωής του, η αναζήτηση του Θεού και η αποκάλυψη Του στην καρδιά του.»

Παράλληλα, συνέχισε ο π. Αχίλλιος, εορτάζουμε σήμερα κι έναν άλλο στυλίτη, τον όσιο Λουκά από τα αγιασμένα χώματα της Μ. Ασίας. Έζησε 45 με 50 χρόνια πάνω σε ένα στύλο που είχε φτιάξει, και πάνω από το στύλο είχε κάνει ένα μικρό δωμάτιο, την πνευματική του παλαίστρα.

Και όσο μακριά σε ερημιές κι αν πήγαινε, τόσο περισσότερο γνωστός γινόταν και οι άνθρωποι έτρεχαν κοντά του. Και μόλις το αντιλαμβανόταν, βοηθούσε τους ανθρώπους και έφευγε, με αποτέλεσμα να μεταβαίνει από ερημία σε ερημία.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, όπως παρατήρησε ο π. Αχίλλιος, επικρατεί η επιθυμία να ενωθούν με τον Θεό οι άνθρωποι αυτοί που εγκαταλείπουν τα επίγεια, τα φθαρτά, τα προσωρινά, για να κερδίσουν τα αιώνια, τα άφθαρτα και τα επουράνια.

«Ο άνθρωπος εκ φύσεως αναζητά τον Θεό και όταν ο Θεός βλέπει ενδιαφέρον στην ψυχή του ανθρώπου, ανταποκρίνεται και δίδει όλα τα χαρίσματα και τα αγαθά Του. Και αυτήν την αναζήτηση του θείου μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, ο Θεός την έβαλε, που ενεφύσησε μέσα μας τα πάντα και την επιθυμία να Τον αναζητήσουμε στη ζωή μας.»

Και όπως λέει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, συνέχισε ο π. Αχίλλιος, ο Θεός είναι λοιπόν αυτός που δίνει την αναζήτηση του θείου, την καθαρότητα, την πνευματικότητα, τον καθαρό νουν. Και τελικά ο Θεός είναι που δίνει σοφία, γνώση, όραση πνευματική, σε αυτούς που έχουν την διάθεση να εξαγνίσουν τις ψυχές τους, να εγκαταλείψουν τα πάθη και τις αδυναμίες τους και να προσέλθουν στον Χριστό και στην αγία μας Εκκλησία.

Ο άνθρωπος που έχει παιδεία Θεού, που έχει λάβει γνώση Θεού, που έχει ζητήσει

στη ζωή του το άπειρο έλεος του Θεού και ο Θεός τον έχει επισκεφθεί, μπορεί να δει αυτά τα οποία φαίνονται αλλά βλέπει με έναν τρόπο θαυμαστό και αυτά τα οποία δεν φαίνονται, είπε ο π. Αχίλλιος ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του.

«Αυτά είδαν στη ζωή τους οι τρεις άγιοι Στυλίτες, Συμεών, Δανιήλ και Λουκάς. Γι' αυτό και κατεστάθησαν δοχεία της χάριτος του Θεού, έγιναν οι ίδιοι πύρινοι στύλοι πάνω στους στύλους.

Κάποιοι χαρακτηρίζαν τον τρόπο ζωής τους ακραίο ασκητισμό, όχι με αρνητική έννοια αλλά εννοώντας ότι είναι κάτι παραπάνω. Αυτό το κάτι παραπάνω μπορούμε κι εμείς να το προσφέρουμε στο Θεό απ' όπου κι αν είμαστε, με το άνοιγμα της καρδιάς μας, ξεριζώνοντας τα πάθη και τις αδυναμίες, επικαλούμενοι την χάρη και τότε λαμβάνουμε πλούσιες δωρεές.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς